

nyheder & inspiration

Nummer 3 2010

agape
når livet gør ondt

Tema: Giv

Inspirationsdag

Generalforsamling

Visioner

Giv til krop og sjæl

Jesu modtræk

At nøjes...

agape

Agape ønsker på folkekirkelig grund at hjælpe mennesker, som oplever livet problematisk og at inspirere menigheder og fællesskaber til diakoni i praksis. Dette sker ved at samle og servicere frivillige grupper samt via terapi, foredrag, kurser, rådgivning og sjælesorg.

Agape har navn efter det græske ord for kærlighed, og diakoni er det græske ord for tjeneste.

Der er seks ansatte og ca 70 frivillige beskæftiget i Agape.

Se alt om Agape på agape.dk

Medlemskontingent:

Enkeltmedlemmer.....225 kr.
Par.....350 kr.
Studerende/unge under 22.....175 kr.

Kontakt:

Agapes sekretariat tager imod alle henvendelser og kan henvise til en autoriseret psykolog, ved spørgsmål om terapi og behandling.

T 8680 6022 / sekretariat@agape.dk

CVR nummer 18191288

Bankkonto 6190 0003562409

Girokorttype: 73 Kreditortnummer 82415653

bladet

Nyheder og Inspiration udgives af Foreningen Agape og udkommer fem gange årligt. Næste gang 15. nov.

Ansvarshavende redaktør:

Landsleder, Torben Jensen

Layout:

Torsten Hartvig Pedersen

thp@c.dk

Tryk:

Lavpristrykkeriet, Århus

lavpristrykkeriet.dk

Oplag: 3700 stk.

ISSN: 0909-6167

telefonrådgivning

Åben hver dag 19-22 på nr 2480 3022

Høstoffer

ansatte

Landsleder Torben Jensen

torben@agape.dk

T 2814 2806 / torben@agape.dk

Sekretær Signe Lavdal

sekretariat@agape.dk / signe@agape.dk

T 8680 6022

Diakonikonsulent Egon Madsen

egon@agape.dk

T 8680 6022 / 2339 6022 (mobil)

Psykolog, aut. Ole Rabjerg

ole@agape.dk

T 8680 6022

Træffetid: Man - tors: 8 - 8.30

Psykologistuderende Lene H. Sandholm

lene@agape.dk

T 8680 6022

Psykolog Aida Hougaard Andersen

aida@agape.dk

Aida er på orlov til marts 2011

Fritidsansat Steen Palmqvist

steen@agape.dk

T 8649 4525 el. 2616 8090

bestyrelse

se oplysninger om bestyrelsen på agape.dk

Formand Annette Bech Vad / Ass. afdelingspsygeplejeske

Næstformand Poul Helgesen / afdelingschef / Lindved

Kasserer Niels L Eriksen / økonom / Århus

Sekretær Ellen Brokhøj / lærer / Holstebro

Ejler Nørgaard / prædikant og sjælesorger / Christiansfeldt

Heine Holmgaard / sognepræst / Løgumkloster

Herdis Mikkelsen / sygeplejerske / Århus

Steen Møller Laursen / familiekonsulent / Videbæk

leder

Det var helt almindeligt dengang

Torben Jensen, landsleder

Vi pådrager os ansvar ved at fødes som menneske ind i denne verden. Det er det, der gør det hele så besværligt – og vidunderligt. Trangen til at eje, besidde og kontrollere, forøge rigdommen og bygge laderne større udgør en af de mest følsomme og uløste ansvarsområder for et menneske. Kristendommen, her udtrykt ved Jesu ord, har en løsning på dette problem. Det er den sværeste, men desværre også den mest irriterende enkle løsning. Jesu løsning er: GIV.

Børnebørnenes dom

I bestseller romanen Undtagelsen (Christian Junger- sen, 2004) gør journalisten, Gunner, sig nogle tanker om, hvordan de unge i Tyskland ser på den ældre generation og bebrejder dem, at de ingenting gjorde, selv om de vidste, at forfølgelse og drab på jøder og sigøjnere fandt sted. Og han reflekterer videre over, hvad vore egne børnebørn engang vil sige til os, som har ansvaret for verden nu.

Gunner siger: "Jeg håber sådan, at verden engang bliver et bedre sted. Men, hvis det sker, vil vores børnebørn se på os og sige: - Jeg forstår dig bare ikke!"

Vi vil svare: -Jamen, dengang var det helt almindeligt at lade mennesker sulte – og at lade hele landsbyer dø af sult, for at man selv kunne få billigere kaffe. Børnebørnene vil spørge: - Jamen vidste I det ikke? - Jo, vi vidste det alle sammen. Vi tænkte bare ikke over det. Vi vidste det – OG vi tænkte ikke over det. Det var helt almindeligt, da vi var unge.

De vil sige:

- Morfar, jeg kender dig jo kun som en rar gammel mand. Du må have været helt anderledes dengang. Hvordan kunne du gå i biografen eller ud at spise, når du vidste, at de penge du brugte til sjov på en enkelt aften, kunne redde et barns liv? Hvordan kunne du nyde filmen og maden, mens du vidste, at de mennesker døde? Jeg har tænkt meget over det, for jeg vil gerne forstå dig. Men jeg ved helt sikkert, at sådan ville jeg ALDRIG selv kunne gøre." Citat slut

Den gængse holdning

Er vi egentlig i stand til at bedømme vor egen tid og vore egne valg og prioriteringer. Eller skal vi vente til børnebørnene stiller det klart op for os? Det er ikke let at se ud over sin egen kulturs fastlagte holdninger til, hvordan man kan tillade sig at leve og vælge til og fra. Det kan også være fastlåst traditionel-kirkelig moralopfattelse, der forhindrer øjnene i at se. Jesu øjne har altid kunnet se klart. Han er ikke bundet af kultur og tradition og behøver ikke at vente på eftertidens dom. Jesus har altid sagt det: GIV.

Nyt terapi tilbud

Agape har ansat en ny behandler på deltid i perioden frem til februar 2011.

Lene H Sandholm er 28 år og stud.psyk på Århus Universitet, hvor hun er i gang med det afsluttende speciale. Hun regner med at blive færdiguddannet i starten af 2011. Lene har indtil nu været i praktik hos Agape. Hun bor i Århus og er (ny-)gift med Jakob.

Af relevant arbejds erfaring har hun haft klienter hos Agape, arbejdet på et psykiatrisk plejehjem og været i studenterrådgivningen i Århus, hvor hun havde samtaler med mennesker, der lider af forskellige former for angst og depression samt stress.

Den primære terapeutiske tilgang i hendes terapitales vil være den kognitive adfærdsterapi, men træk-

Lene H Sandholm er næsten færdiguddannet som psykolog og har en del erfaring som samtale-terapeut.

ker derudover også på den psykodynamiske tilgang. Lene træffes kun onsdag, men kontakt gerne Agape for at få rådgivning om eventuel terapi og behandling. Prisen for en terapeutisk samtale hos Lene er kr 525,-

Her gives til krop og sjæl

Af Torben Jensen

Anne Dorthe er ansat til at give. Det er meningen med et soldaterhjem. Brugere skal have gavn og glæde af det, som hun og KFUMs Soldatermission giver. Det sker også i stor udstrækning, men Anne Dorthe glemmer ikke et øjeblik, hvor meget hun selv får tilbage. Det oplever hun nemlig meget stærkt, når hun som soldaterhjemsleder involveres i soldaternes liv og hverdag og når hun tager del i deres humor, såvel som deres frygt.

Opmærksomhed og frirum

Anne Dorthe fortæller om sine oplevelser blandt de danske soldater i Kosovo og Afghanistan:
 - Jeg havde en af de dage, hvor jeg næsten ikke kunne følge med, kagerne blev revet væk, lige så snart de kom ud af ovnen. Ved 18-tiden kom Mogens, Thomas og Bjarke for at høre, om jeg ikke ville spille et spil sammen med dem. Det ville jeg gerne, men jeg skulle lige først spise aftensmad og bage en kage mere. Forsøgte at lave en aftale om, at hvis de hentede maden til mig, kunne jeg bage. Men det gad de ikke, og jeg gik over for at spise aftensmad. Da jeg kom tilbage, stod de tre gutter og var i gang med at bage. Da var jeg lige ved at græde... Jeg fik besked om at sætte mig og slappe af. De hyggede sig rigtigt i køkkenet og fik bagt boller og en flot gulerodskage med blå glasur. Det er altså nogle søde og omsorgsfulde soldater, vi har i det danske forsvar.
 -Nogle har også brug for at trække sig lidt væk fra hverdagen, kommer på soldaterhjemmet for at se tv eller spille lidt guitar. Så det kræver, at man sætter stik-

ker fingeren i jorden for at mærke, om vedkommende har brug for at snakke eller bare vil have ro.
 - Det gør indtryk at sidde og snakke med en soldat, der har været i Irak, og som dér mistede sin kammerat og var med til at bære hans kiste hjem til Danmark. Høre ham fortælle om oplevelser med projektiler og granater, der fløj omkring dem, og hvor heldige, de havde været, da en håndgranat, som havde den direkte retning imod dem, rammer en pæl og skifter retning.
 - Kl 23.30 kom en soldat hen til min dør, som stod åben. Han spurgte, om jeg ikke kom ud for at snakke. Vi snakkede på terrassen til kl 2.40. Det handlede om farfars død, familieproblemer, tro, parforhold og lignende. En anden sen aften kom der en soldat, som ikke kunne sove. Det var en kvinde, og vi fik en rigtig tøs snak. En af de stille soldater kom også. Han var meget bekymret for sin mor, som havde en voldelig ekskæreste. Han sender hver måned mange penge hjem til hende og sine søskende. Efter bankospillet en aften kom en af teknikerne og fortalte, at hans farfar var død. Han havde brug for at snakke, alt imens jeg fik lavet tre lagkager til næste dag. Klokker blev hen ad to. En anden soldat havde lavet noget rigtig dumt og skulle sendes hjem dagen efter. Lige pludselig stod han i køkkenet og gav mig et knus. Det havde været en hård dag for ham, og grunden til, at jeg fik en knus var nok, at han havde brug for et knus. Vi fik en god snak om det, der var sket, og hvilke konsekvenser, det ville give ham.
 Til stor overraskelse ville han til sidst høre om, hvorfor jeg var kristen. Det blev en af de aftener, jeg ikke fik aftensmad.
 - I Afghanistan er virkeligheden anderledes. Hver

eneste dag lever soldaterne med frygten og visheden om, at nogen af kammeraterne ude i kampområderne kan blive dræbt inden aften. Og det sætter spor i krop og sind. Soldaterhjemmet er ikke bare en luksus og et fristed i Afghanistan. Her kan soldaterne dele tanker om døden, livet og familien derhjemme, og de kan gøre det i fred og ro. Af og til er det også helende at holde pause fra tankerne, og redskaberne hertil kan være en guitar, et spil eller se en film. Soldaterhjemmet tilbyder hele pakken, og soldaterne pakker den hellere end gerne ud.

En af de uger, Anne Dorthe var i Afghanistan, var særlig slem for den danske enhed. En død og 15 sårede.
 -Det var dér, krigen for alvor kom tæt på, fortæller hun.

I denne situation skulle hun forsøge at trøste og skabe trykthed og frem for alt måtte hun være til rådighed for at lægge øre til de unge soldater og give rum for deres reaktion. Her fik hun i høj grad brug for sine redskaber som pædagog og sine muligheder som medmenneske. Hun snakkede længe med en af den dødes bedste venner.

-I en sådan situation er det bare om at være der, lytte og give et knus en gang imellem, siger Anne Dorthe.

Der er også omkostninger

Den nu 40 årige Anne Dorthe er dybt involveret i arbejdet. De sidste tyve år har KFUMs Soldatermission været hendes hjertesag. Som frivillig i organisationen og i bestyrelsen. Og på flere udenlandske soldaterhjem, hvor det ofte var den opsparede afspadsring eller ferien, der røg. Efterfølgende har hun fortalt om sine oplevelser ved en hel del foredrag rundt om i landet.
 -Jeg har jo endnu ikke fundet manden i mit liv, siger hun, og nogen gange tænker jeg, hvad har jeg egentlig brugt min tid på?

Anne Dorthe arbejdede indtil for nylig som pædagog i Kolding og var glad for det. Nu er hun netop startet som leder på KFUMs Soldaterhjem i Sønderborg. Og hun ved udmærket, hvad det betyder. Det er en livsstil, som bruger mange timer af ens liv, og som lægger beslag på de fleste aftener. Hun fortæller, at det var en meget svær beslutning at sige ja til jobbet som soldaterhjemsleder, og at det især har kostet mange tårer, at sige farvel til venner og netværk, sin by og sit stabile job.

Alligevel holder hun sig ikke tilbage for at kalde det verdens bedste job at være soldaterhjemsleder.

- jeg er her for at give, men modtager fantastisk meget igen, siger Anne Dorthe.

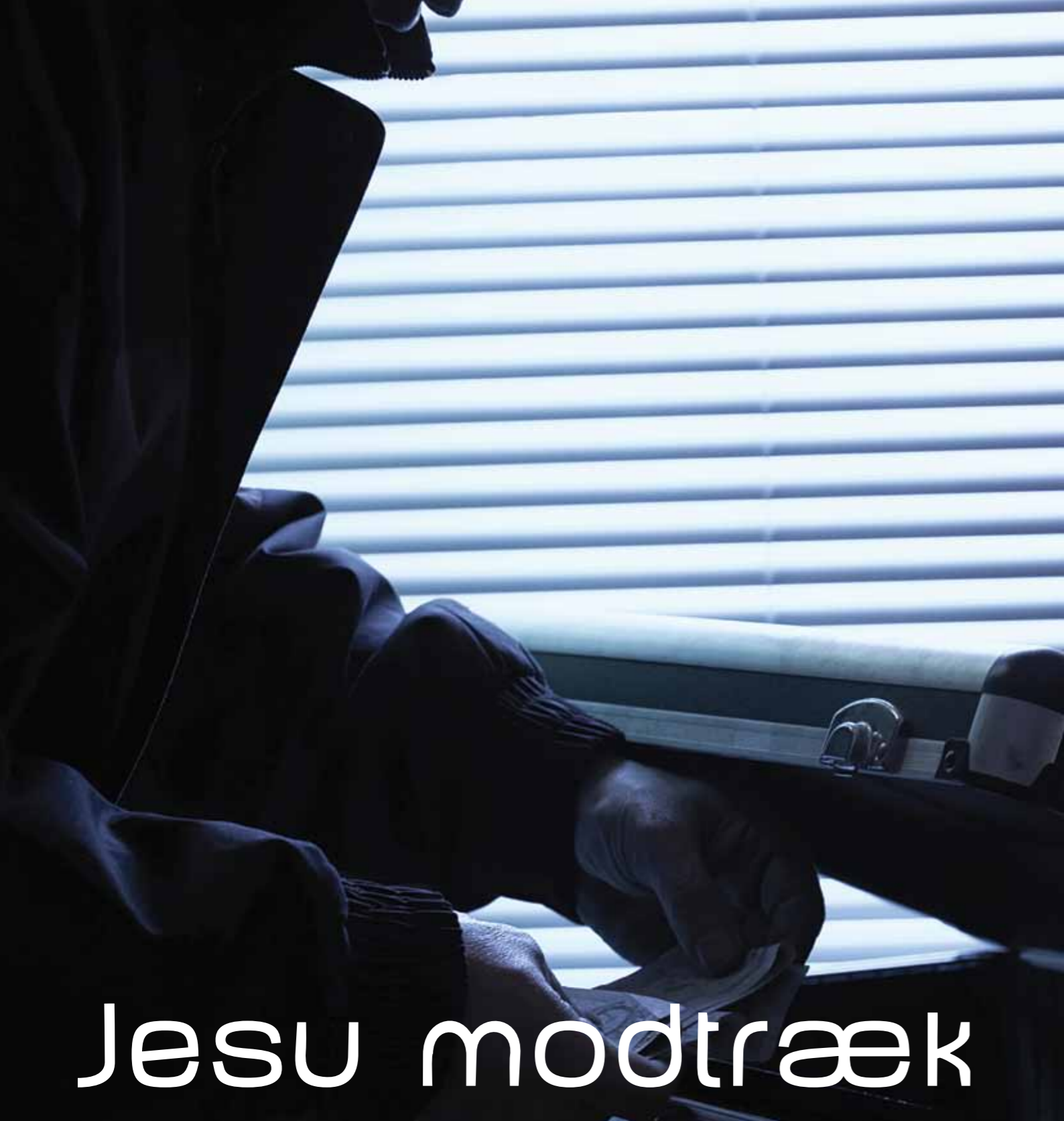
Anne Dorthe Bøjgaard Nielsen er 40 år og uddannet pædagog. Hun er leder på soldaterhjemmet i Sønderborg og var i december-januar fem uger i Afghanistan samt længere tilbage leder på soldaterhjemmet i Kosovo.

om KFUMs Soldatermission:

Et GIVE-projekt

KFUMs soldatermission er karakteriseret ved at være en kirkelig baseret organisation, hvis hele formål er at give. Arbejdet på de 18 soldaterhjem bæres i væsentlig grad af ønsket om at give noget videre. Det, et soldaterhjem ønsker at give, er tjeneste og forkyndelse, altså begge aspekter af evangeliet. En stor del af det økonomiske grundlag for at drive soldaterhjemmene bliver også givet. De ca 12000 medlemmer giver pengene direkte eller bruger tid på aktiviteter, som for eksempel lodseddelsalg. Det er her værd at tilføje, at en meget stor del af netop denne organisations medlemmer ikke har givet til dette formål i et eller to år, men nærmere i 40 eller 50 år. Det første KFUM Soldaterhjem blev åbnet i København i 1889, og i årenes løb har kirkelige unge, som var soldater, ikke glemt hvor stor betydning, soldaterhjemmet fik for dem og derfor blevet ved med at støtte sagen, meget ofte livet ud. KFUMs Soldatermission har et budget på 21 mio og ca 65 ansatte, hvoraf omkring en tredjedel er unge volontører.

Jesu modtræk

Af rektor på Dansk Bibel-Institut, Børge Haahr Andersen

At være kristen er at leve med det fortegn, at jeg i dag eller i morgen kan få den befaling fra Kristus, at jeg skal sælge alt og give det til de fattige, for at jeg kan være en mobil og fleksibel discipel. Under disse vilkår er det klogt ikke at binde sig særlig meget til materielle værdier. Ikke bare fordi sådanne kan stjæles, men fordi min herre kan bede mig give det hele væk.

Det ville være overskueligt, hvis jeg i en artikel om gavmildhed og livsstil kunne nøjes med at skrive, at

kristne helst skal holde sit forbrug på 90-95 % af en gennemsnitsdanskers. Problemet er blot, at Jesu ord om penge og materielle ting er langt mere radikale og alternative. Jeg får lyst til at citere Søren Kierkegaard: "Jeg kan ikke holde ud at være alene med teksten. Stik mig en fortolkning!" Jesus kunne for eksempel finde på at sige til en ung mand: "En ting mangler du endnu: Sælg alt, hvad du har, og del det ud til de fattige, så vil du have en skat i himlene. Og kom så og følg mig" ... "Det er lettere for en kamel at gå igennem et nåleøje end for en rig at komme ind i Guds rige" *Lukas 18, 22-24*. Ganske vist sagde Jesus dette til en konkret rig mand og ikke til alle sine disciple. Men han forbeholder sig ret til at sige det til nogen. Der er en side ved Jesu for-

fortsættes side 11

Indkaldelse til generalforsamling i Foreningen Agape

Diakonhøjskolen
Lyseng Allé 15
8270 Højbjerg
6. november Kl 13 – 15.

Velkommen til alle medlemmer og venner af Agape til generalforsamling 2010. Generalforsamlingen er en del af Inspirationsdagen. Se næste side.

Dagsorden

1. Valg af ordstyrer og referent
2. Beretning for arbejdet i det forløbne år
 - a. Formandens beretning / Annette Bech Vad
 - b. Arbejdsberetning / Torben Jensen
3. Økonomiberetning / kasserer Niels L Eriksen
 - a. Fremlæggelse og godkendelse af regnskab
 - b. Fremlæggelse af budget
 - c. Fastsættelse af medlemsbidrag
4. Drøftelse af alle tre beretninger med mulighed for kommentarer og spørgsmål.
5. Valg
 - a. Bestyrelse
På valg er Annette Bech Vad, Ellen Brokhøj og Heine Holmgaard.
Annette Bech Vad modtager ikke genvalg
 - b. Suppleanter
6. Godkendelse af revisor
7. Indkomne forslag
8. Eventuelt

Forslag der ønskes behandlet på generalforsamlingen samt kandidatforslag til bestyrelsen skal være bestyrelsesformanden skriftligt i hænde senest 1 måned før generalforsamlingen. Adressen er: Annette Bech Vad, Nygade 48, 6920 Videbæk

Alle er velkommen til generalforsamling og kan deltage i drøftelsen. Det er dog kun betalende medlemmer af foreningen, der har stemmeret.

Vil du betænke Agape i dit testamente?

Få hjælp til at oprette testamente hos Agapes advokat.
Kontakt Lars Gregersen på tlf 70 11 11 22
eller Agape for nærmere oplysninger.

Inspirationsdag Agape 2010

program for dagen

- 9.30 Ankomst, kaffe og rundstykker
- 10.15 velkomst ved formand Annette Bech Vad
- 10.30 Foredrag af Steinar Ekvik
- 12.00 Frokost
- 13 - 15 *Generalforsamling i Foreningen Agape. Beretninger og drøftelse af arbejdet, økonomien og fremtiden. Valg af bestyrelsesmedlemmer. Se dagsorden side 7.*
- 15.00 Kaffe
- 15.30 Foredrag af Steinar Ekvik
- 17.30 Middag
- 18.30 Afrunding af dagens tema ved Steinar Ekvik
- 19.15 Lovsang og forbøn
- 20.00 Tak for i dag -og kaffe

info

Se også agape.dk for yderligere oplysninger og opdateringer.

Sted: Diakonhøjskolen, Lyseng Allé 15, 8270 Højbjerg.

Dato: Lørdag 6. november 2010, kl 9.30 – 20.30

Pris: Hele dagen for alle foredrag og måltider 380 kr.

For studerende og unge under 22 er prisen 280 kr. Pris for deltagelse i enkelte dele af programmet oplyses ved henvendelse til Agape

tilmelding

Senest fredag 15. okt. Kontakt sekretariatet på tlf 8680 6022 eller sekretariat@agape.dk . Oplys om navn og adresse, tlf og email, antal voksne, eventuelt medlemsnummer, deltagelse hele dagen eller i dele af programmet samt særlige ønsker. Tilmelding er også muligt på hjemmesiden agape.dk

overnatning

Værelser til brug lørdag fra kl 19 til søndag kan lejes hos Diakonhøjskolen.

Dobbeltværelse uden sengelinned koster 400 kr.

Kontakt og reservér hos John Karup, jk@diakonhojskolen.dk tlf 86 27 41 22 / 20 49 40 52

Sorg

Alle mennesker kommer til at opleve det at miste. En situation, hvor livet kan gøre ondt og sætte store spørgsmål ved meningen med det hele. Mange af os bærer i årevis rundt på sorg og savn efter en, som stod os nær. Har vores moderne kultur fortrængt tanken om, at både vi og vore nærmeste skal dø? Hvad er sorg egentlig, og hvad skal vi gøre med den? Vel mødt til en dag med inspiration og fællesskab om hele Agapes sag. Troshjælp og livshjælp, når livet gør ondt.

foredragsholderen

Steinar Ekvik er født 1953 og bor i Kråkeroy, nord for Kristianssand i Norge. Han har mange års erfaring med sorgarbejde, både som sognepræst og sygehuspræst og mener, at vi ofte undervurderer, hvilke følelser der sættes i bevægelse, når man som voksen mister sine forældre.

Steinar Ekvik er meget anerkendt for sine bøger om sorg og krise: Når gamle forældre dør -den undervurderede sorg, 2005, Ta' det som en mand -når mænd og kvinder sørger forskelligt (2006) Støtte og bære -når et medmenneske har det svært, 2009. Bøgerne bruges af både fagfolk og kirkefolk i Danmark.

Visioner for agape

Agape ønsker at hjælpe, når livet gør ondt. Agapes arbejde kommer direkte i berøring med mennesker gennem terapi og kurser samt i telefonrådgivningen ”Psyktro” og retrætearbejdet ”TimeOut”. Kurserne bidrager på områder som mindreværdsfølelse, stress, sorg, savn, problemer i parforhold og seksualliv samt tro- og livskriser.

Minfeltet terapi og tro

Det direkte hjælpende arbejde involverer et stort behov for faguddannede personer, først og fremmest psykologer og terapeuter. Derfor er det min vision, at mange flere fagpersoner må blive tilknyttet Agape. Og at mange flere fagpersoner må opfatte Agape som et attraktivt sted at søge inspiration og knytte til ved som et værdifuldt led i deres faglige og professionelle netværk. Det er mit håb, at Agape kan bidrage til at opsamle erfaring såvel som den nyeste viden inden for spændingsfeltet mellem kristen tro og terapi og måske endnu bredere, mellem religion og psykologi. Agape har forudsætninger for dette i kraft af sin årelange erfaring med at agere både som kirkelig forening og i form af professionel terapi i området mellem psykologi og kristendom. Mange mennesker kæmper med livet i netop dette krydsfelt. Specielt vil jeg gerne arbejde for, at Agape udvikler flere tilbud om hjælp til unge kristne med alvorlige ting som spisevægring, selvmordstanker og identitetsforvirring, for det er der meget brug for i fremtiden, tror jeg. Også tilbud rettet specielt mod mænd, håber jeg med tiden vil kunne findes hos Agape.

Agape har allerede gjort et godt stykke arbejde med at gøre det til en legal sag, at kristne kan have ondt i det psykiske, og jeg håber, at det fortsat må være et mål at afmystificere og aftabusere det at søge professionel hjælp.

Frivillige går foran

Fremtiden byder forhåbentlig også på mange flere muligheder for at få hjælp via film, samtaler, foredrag og artikler hos Agape på Internettet. Parvis.dk, som en flok frivillige har startet for at støtte parforhold, går

foran med den slags allerede nu. Agapes mange kurser og tilbud kunne ikke blive til noget uden de frivilliges arbejde og ideer. Forhåbentlig vil der også i fremtiden være mange frivillige, som vil finde mening i at hjælpe mennesker med ondt i livet gennem en af Agapes arbejdsgrøner.

Hvem ringer man til, når...

Den anden måde, Agape arbejder på, er at informere og opfordre til diakoni bredt forstået. Det hjælper ikke mennesker direkte, men til gengæld kan det samlede resultat have langt videre perspektiver end det direkte arbejde. Et eksempel. Utrolig mange mennesker er ensomme. Alle steder, i små og store byer, blandt kristne og ikkekristne. Hvis Agape kan komme med ide og koncept samt informere og opfordre til, at folk i kirker og missionshuse begynder at gøre noget ved det, eksempelvis i form af besøgstjeneste, så skal de tælles i titusindvis, de mennesker der faktisk får hjælp hvor livet gør ondt. Agapes opgave kan være at vise, at den slags kan gøres som en ”win win situation”. Og der kræves ingen ansatte eller faguddannede til at gøre det. På dette og lignende områder har jeg en vision om, at Agape er dem, man henvender sig til, hvis man gerne vil gøre noget for nogen, hvor livet gør ondt, men ikke lige ved, hvordan det skal gribes an. I en lokal bestyrelse for et missionshus, i en valgmenigheds cellegruppe, i et menighedsråd eller en bibelkreds er man måske klar over, at det i dén familie går rigtig skidt og på vej til at køre helt af sporet, men hvad skal man lige gøre.....

Et andet hovedområde, hvor Agape også fremover skal være på banen, er at pege på den uløselige sammenhæng, der er hos Jesus mellem det at tjene og det at tro på Gud. Hvis evangeliet er udtrykt ved, hvad Jesus selv var og gjorde og sagde, så er det ikke muligt at skille diakoni fra evangeliet. Agape vil gerne bidrage med taler, foredrag og indlæg ind i enhver sammenhæng, hvor evangeliets tale om livshjælp og troshjælp er i spil.

Torben Jensen, landsleder

kyndelse, som er nogenlunde lige så chokerende som at blive overrasket af en tyv om natten. Den grundlæggende kamp i en kristens liv drejer sig om holdningen til arbejde, karriere og ejendom. Er jeg bevidst om, hvor flygtige de materielle goder er, sådan at jeg har mit egentlige gode i mit gudsforhold og i relationen til min næste?

Indbrud

Vi havde engang indbrud i vores lejlighed. Pludselig klokken 02.14 står der en mand i soveværelset med hue, vanter og en sort affaldspose i hånden. Langsomt, det vil sige i løbet af et halvt sekund, går det op for mig, at det ikke er en af min søns gæster, der er gået forkert, men en aldeles uindbudt og uventet gæst, der vil plukke os for penge og værdier. Jeg kommer rimelig hurtigt ud af sengen og spurter efter ham, men han er ude af vinduet, inden jeg når at tænke mig om, og – viser det sig – har medbragt værdier for cirka 5000 kr. Min søn er kasserer i en lokal kristen gymnasiegruppe, og blandt tyvekosterne var også denne gruppes pengebeholdning. Frivillige bidrag til kristne aktiviteter endte altså på denne måde. Når man ved hårdt og ærligt arbejde har skabt sig et hjem med de goder, der hører sig til, så er det surt og krænkende, at en tyv i en håndvending kan berige sig med ens ting.

Alternativt

Hvordan kan vi effektivt sikre vores hjem og værdier, sådan at vi fremover kan sove roligt? Jesu modtræk mod tyveri er ikke en god forsikring eller en tyveri-alarm, men at leve helt frigjort fra bundethed til materielle ting. Han siger i bjergprædikenen: ”Saml jer ikke skatte på jorden, hvor møl og rust fortærer, og hvor tyve bryder ind og stjæler” *Matthæus 6,19*. Det betyder i al sin enkelthed, at hvis vores egentlige værdi findes i relationen til Jesus, så kan vi tage rimelig afslappet på det, som har med materielle ting at gøre.

I samme omgang siger Jesus: ”Hvis nogen med rettens hjælp vil tage din kjortel, så lad ham også få kappen” *Matthæus 5,40*.

Det sidste er helt uoverskueligt. Måske burde jeg være løbet efter tyven, ikke for at redde gymnasiegruppens pengekasse, men for at give ham min egen pung, som han havde overset. Den etiske fordring, der ligger i Jesu forkyndelse, er så chokerende og provokerende, at den ikke lige er til at komme sig over.

Det er også tænkeligt, at Kristus lader sine efterfølgere

beholde deres gode arbejde, den stabile indtjening og de forskellige forbrugsgoder. Men bevidstheden om, at alt materielt og jordisk er flygtigt og forgængeligt, gør at penge og jordiske værdier sidder meget løst på en kristen.

Paulus giver udtryk for det samme. Han siger i sit brev til korintherne: ”De, der køber, skal være, som om de ingenting fik, og de, der gør brug af verden, som om de ikke udnyttede den. For denne verden, som den er, går til grunde” *1. Kor 7,29-31*.

Vi har en tilbøjelighed til at gå i panik over en så radikal holdning til materielle ting. Men Paulus vælger en positiv indfaldsvinkel. Når velstand, hjem, ejendom, karriere har en så flygtig placering i en kristens liv, så er man så dejlig fri for bekymringer. Hvad betyder det, at en tyv stjæler mine værdier i dag? Jeg skal alligevel snart miste det hele.

For at kunne være gavmilde

Paulus skriver til en kristen menighed – som åbenbart består af forhenværende indbrudstyve – i byen Efesus: ”Den, der stjæler, må ikke længere stjele, men skal tværtimod slide i det og selv frembringe noget godt med sine hænder, så han har noget at give af til den, der har behov for det” *Efes 4,28*.

Pointen er, at vores hjem og ejendele og vores arbejdsliv ikke bare skal tjene til at stille vores grundlæggende behov for mad, tøj og husly. Vi skal arbejde for at kunne være gavmilde over for alle, der har behov for hjælp. Penge og jordiske værdier skal også i 2010 sidde meget løst på en Jesu discipel. Hvis du har et værelse, en lejlighed eller et hus, skal du forvalte det gæstfrit, sådan at dit hjem bliver til glæde for andre end dig selv. Hvis du har en bil, en pung, en bankbog, et sommerhus, skal du forvalte den til glæde for så mange som muligt.

Det er i sig selv ikke syndigt at være rig på materielle ting, sådan som de fleste i velfærdssamfundet Danmark er det. Men vi danskere er en del af et politisk system, hvor vores del af verden bliver rigere og rigere, mens det store flertal af verdens befolkning er fastlåst i en dyb, dyb fattigdom.

”Den, der har jordisk gods og ser sin broder lide nød, men lukker sit hjerte for ham – hvorledes kan Guds kærlighed blive i ham?”, spørger apostlen Johannes *1. Johs 3,17*. Der ligger i selve grunderfaringen af Guds kærlighed til alle mennesker en motivation til at tænke gavmildt og inklusivt i forhold til den fattige verden. Og også en motivering til at mobilisere det danske samfund til et socialt og politisk engagement i den fattige verden.

Børge Haahr Andersen

Marianne Lunde er bibliotekar på handelsskolen International Business College i Kolding

At nøjes...

Ordet nøjes har ofte en negativ klang. Egentlig var der noget bedre at få, men nu må man nøjes med den ringere udgave. Jeg vil gerne slå et slag for den positive udgave af "at nøjes": at klare sig med mindre – eller det man i forvejen har – for at få øje på noget større. Og lur mig, om man så ikke finder ud af, at der er en sammenhæng mellem at nøjes og at fornøjes.

Bevar orienteringsevnen

Forbrug gør noget mærkeligt noget ved os. Det gør os høje, det giver os identitet, og det er med til at vise, hvem vi er. Bare se på konfirmanden. Det vigtigste for de allerfleste konfirmander er, hvor mange penge, de har fået. Ikke fordi de præcis ved, hvad pengene skal bruges til, men fordi det giver frihed, status og glæde for første gang i livet at have en stor sum penge at råde over. Denne lille forbrugsdjævel bliver ved med at sidde på skulderen af os, og desværre har den det med aldrig at få nok. Og det handler jo ikke kun om at bruge penge: det er også forbrug af ferier, af cd'er, af urtepotteskjulere, af kristne møder, af billige genbrugsting, af gode oplevelser og af fyldte fryser. Det griber os, at vi vil have mere, vi vil have forråd, og vi vil ikke gå glip af noget.

Jeg ved ikke, hvorfor det er så svært for os at bevare retnings-sansen og nøjes med det vigtigste. Jeg ved, at Jesus kunne begrænse sig. Han begrænsede sig til Israels folk, selvom han skulle frelse hele verden. Han begrænsede sin offentlige fremtræden til tre år, og nåede

alligevel alt. Han skulle have sit budskab ud til jordens ende, men nøjedes alligevel med at satse på tolv mænd.

En ting ind, en anden ud

Når vi skal navigere i forbrugsjunglen, nytter det ikke at navigere efter følelser. Brug i stedet hovedet. For nogle år siden kiggede jeg mig rundt i vores 129 m² og bestemte mig til, at nu vil jeg ikke have flere ting. Både køkken- og tøjskabe var pænt fyldte, og det ville hindre overblikket, hvis der blev mere proppet ind. Det har både været en kamp, men også en sport, at efterleve den regel, at når der kommer en ny ting ind, skal der en anden ting ud. Men det har også skærpet min glæde og respekt for ting, der holder. Samtidig er der en særlig vellyst over at

kassere ting, der har udtjent deres funktion hos os. Og glæden over nye ting er måske større, fordi det er velfortjent.

Vis mig dit affald

... og jeg behøver ikke være livsstilseksperter for at sige en hel masse om dine værdier og levevis. Jeg tror, det er en god øvelse at gå ud og kigge i ens skraldespand og overveje, om der ikke var noget, der kunne gøre nytte én gang mere i genbrugs-kæden, og om der var ting, der slet ikke skulle have været indkøbt. Somme tider er campingliv en god øjenåbner. I sommer var vi på flere udenlandske campingpladser med en udstrakt affaldssortering, og det gjorde mig så glad at sidde der med vores affald og sortere i farvet og ufarvet glas, pap, papir, dåser,

kompost m.m. Jeg har haft noget til låns, jeg er blevet mæt, nu giver jeg resten tilbage.

I Samvirke nummer 12, 2008 læste jeg om Dave Chameides, en amerikaner, der i 2008 besluttede sig for at gemme alt sit skrald for et år og veje det, naturligvis med henblik på at minimere sit affald mest muligt. Selvom han levede et nogenlunde normalt liv, havde han efter ti måneder kun samlet 14,5 kg. Unægtelig en forskel i sammenligning med en gennemsnitsdansker, der ifølge Miljøstyrelsen i 2008 producerede 667 kg husholdningsaffald (heraf 304 kg fra dagrenovation, 130 kg var haveaffald, 98 kg var stor-skrald). Det triggede mig, og det fik mig til at blive mere bevidst om at bruge tingene flere gange, begrænse brugen af engangsting og sortere

mit affald mest muligt. Det gør jo hverken mit liv bedre eller dårligere – det bliver bare en vane.

Noget, jeg dog synes gør mit liv klart bedre, er at kompostere have- og køkkenaffald. Det er bare så tilfredsstillende at give det tilbage til jorden, som man har brugt af. Såvel de blomster som filteret fra den kaffe, jeg har nydt, har endnu mere at give mig. Jeg giver det tilbage til jorden, som jeg har til overs. Belønningen er velduftende guld til haven, og det er jo bare endnu en lektion i Guds overstrømmende godhed. Økologi er et princip, han har fundet på og har benyttet sig af siden Jordens tilblivelse.

Enkelhed og respekt

At bøje sig ned for at samle andres plastikaffald og øldåser op – at bøje

sig ned for at dyrke jorden på den matrikel, Gud har stillet til ens rådighed – at bøje sig ned i stille undren og betragte en vinbjergsnegl er for mig alle sider af samme sag: det er alt sammen at vise respekt for Gud, Himlens og Jordens skaber, og udtrykke sin taknemmelighed og tilbedelse af HAM.

Jeg tror, der skal noget enkelhed til i vores liv for at se det, så vore sanser ikke sløves. Jeg tror, det er nødvendigt "at nøjes" for at kunne få øje på det, der er at "fornøjes" over. Vi ved ikke så meget om, hvordan Jesus levede. Bibelen har mange hints om, at han levede et enkelt og nøjsomt liv, men der er også eksempler på, at han tog for sig af livets goder og nød dem. Jeg tror ikke på askese, men jeg tror, det er klogt at være bevidst om at begrænse sig for ikke at gå vild i livet.

Nøgne kom vi til verden

– og nøgne går vi herfra. Det var nok den erkendelse, der drev min far, for de sidste 15 år af hans liv sagde han, når vi spurgte, hvad han ønskede sig til fødselsdag eller jul: "Ingenting, jeg vil meget hellere, at I tager noget." Et eksempel på, at enkelhed også er frihed. Der er både en indre og en ydre side af enkelheden, og den indre enkelhed vil virke som en modgift mod meget ydre ragelse. Enkelhed kan hjælpe os til at mærke os selv, som dem vi er, og få det ægte og virkelige frem i os.

Her er nogle holdninger, som jeg har stødt på gennem samtaler, artikler, julebreve og lignende. Jeg opfatter dem som eksempler på selvalgt dansk enkelhed anno 2010. De er udvalgt fra samtaler, artikler, julebreve:

- jeg ønsker mig kun ting, der kan spises eller drikkes
- vi har solgt bilen
- en tørretumbler kommer aldrig inden for min dør
- vi vil aldrig mere købe billige asiatiske fisk
- jeg vil ikke have flere ting på mit badeværelse, end der kan være i min toilettaske
- vi skal aldrig mere selv eje et hus
- det er ligeså vigtigt, at nogen køber i genbrugsbutikker, som at man afleverer dertil
- mit liv er for kort til at læse krimi'er
- når det bliver weekend, vil jeg gøre alting rigtig langsomt
- vi skal aldrig længere væk på ferie, end vi kan rejse med tog

nyheder

Gode tilbagemeldinger

Forårets store satsning var magasinet "Kirken i Arbejdstøjet". Gennem beretninger, ideer, tilbud og ikke mindst fortællinger fra det virkelige liv blev læserne præsenteret for diakoni i praksis. Bladet var med til at vise, at tjeneste og omsorg i hverdagen slet ikke er svært og indviklet. Men det kan gøre en kæmpe forskel.

Magasinet har medført mange positive tilbagemeldinger til Agape fra både nye og traditionelle bladmodtagere. Det blev ekstraordinært sendt til alle sognemedhjælpere, præster og menighedsrådsformænd i Viborg og Århus Stift.

Du kan hjælpe med at dække de ekstra omkostninger til magasinet ved at sende en sms med teksten "AGA 100" til 1277. Så støtter du med 100 kr.

Steen Palmquist stopper

Steen har valgt at stoppe fra september som lønnet medarbejder hos Agape. Han fortsætter dog med at være tilknyttet Agape som fritidsansat.

Steen har i mange år og på mange måder været dybt involveret i det diakonale og terapeutiske arbejde. Han har i høj grad været med til at opbygge Foreningen Agape og dens arbejde for mennesker, når livet gør ondt.

Vær med til at markere begivenheden fredag 3. september kl 16 – 18, hvor alle interesserede indbydes til afskedsreception i Agapehuset på Bredhøjsvinget 1 i Silkeborg.

Sjælesørgerisk Familierådgivning

Selv om Steen Palmquist ændrer jobstatus, fortsætter kurset Sjælesørgerisk FamilieRådgivning (SFR) ufortrødent.

Et kursus er nu i fuld gang med Christianskirken i Århus som vært, og to kurser med start i sommeren 2011 er i støbeskeen i henholdsvis Sjælland og Jylland. Et fortsætterkursus, SFR II, er også ved at blive planlagt.

foredrag

Diakonikonsulent Egon Madsen
Diakoni, omsorg og nærvær i menigheder.

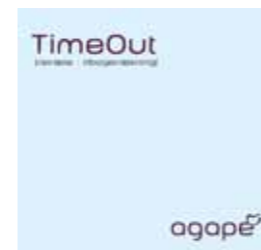
Psykolog Ole Rabjerg
Vrede, sorg, stress, skyld.

Landsleder Torben Jensen
Tjenesten/diakoniens centrale plads i kristendommen, etik/politik og kristendom, lykken, lidelsen.

kurser • inspiration

Du finder information om kurserne på agape.dk

Retræte, "TimeOut"

Tilbagetrækning. En mulighed for at skifte fokus. Rette opmærksomheden mod det åndelige. Lytte til stilheden. Lade Gud komme til. Nogle dage i stilhed, læsning, bøn og meditation.

Planlagte retræter i 2010 er 9 - 12. september og 11 - 14. november på Hellig Kors Kloster ved Lem i Vestjylland.

Retræteledere: Carsten Dalsgaard og Ingolf Hensch Petersen

Forældre, der har mistet

Temadag for forældre, der har mistet et barn. 2. oktober i Silkeborg
Agape ønsker med temadagen "At miste et barn" at skabe et forum for ligesindede. Et forum, hvor forældre, der har mistet et barn, kan møde hinanden i en ramme af kristent fællesskab og tryghed. Alle, der har mistet, er velkomne, også selv om det er lang tid siden, det skete.

Guds plan med kærlighed og seksualitet

Oplever du din seksualitet som problemfyldt?

Er du afhængig af porno? En stor del af weekenden går med undervisning om emner relateret til seksualitet og kristendom. Primært om homoseksualitet og seksuel afhængighed.

29-30. oktober i Århus Valgmenigheds lokaler, Mjølnersvej 6, 8230 Åbyhøj ved Århus.

Kvinder midt i livet

Kvindeidentitet. Forandrede selvbilleder. Savn og mod nye mål.

Oplæg ved Ingrid Danielsen. For kvinder mellem 40 og 50.
19. november kl 10-19 i Silkeborg.

Care

Uddannelse for unge i sjælesorg. 25. november.

CARE er en uddannelse, som giver redskaber til at hjælpe andre, og som udrunder til at give individuel sjælesorg. CARE handler om kommunikation, sjælesorg, aktiv lytning, grundfølelser, livs- og situationskriser, seksualitet, åndelige kriser, ressource- og konflikt-områder samt den åndelige dimension i mennesket livsarenaer.

November 2010 til februar 2011 på Børkop Højskole

Årskursus i sorg/krise 2011

Sorgkurset henvender sig til personer, som gennem deres arbejde kommer i berøring med mennesker i sorg, og som gerne vil have større indsigt i sorgens mange ansigter. Udbytte af uddannelsen er Afklaring, vækst og udvikling på det personlige plan. Du vil være i stand til at lede sorggrupper og gennemføre samtaler med sorgramte afhængigt af dine personlige interesser. Du vil kunne virke som inspirator for andre, der privat eller arbejdsmæssigt møder sorgramte personer.

Marts-november 2011 på Refugiet i Løgumkloster

Returneres ved varig adresseændring

Foreningen Agapes sekretariat
Bredhøjsvinget 1
8600 Silkeborg

T 8680 6022

sekretariat@agape.dk
agape.dk